

(Hizb-ut Tahrir'in Türkiye Vilayeti'ndeki resmi sözcüsü Yılmaz Çelik'in, Hizb-ut Tahrir şebabından 26 şebab hakkında, İstanbul'da 2 Eylül 2005'de gerçekleştirilen Fatih faaliyetleri sebebiyle açılan davanın, 30 Aralık 2005 Cuma günündeki mahkeme celsesinde okuduğu savunmasıdır.)

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam O'nun şanlı Rasulu, muttakilerin imamı, mücahitlerin efendisi Rasulullah (sav)'e, onun temiz ehli beytine, ashabına ve kıyamete kadar İslam davasını yüklenenlerin üzerine olsun.

Öncelikle şunu iyi bir şekilde bilmenizi isterim ki, ben burada bir savunma yapmayacağım. Sebebine gelince; bir suç işleyip de kendisini temize çıkarmak isteyen kişiler, savunma yaparlar. Akıllı selim, insaflı, Allah'tan korkan bir kişi, ciddi bir şekilde Allah'ın kitabı Kuran'ı Kerim'e ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerine bakarsa bizlerin asla suçlu olmadığını görecektir. Çünkü bizler, sadece Rabbimizin bütün Müslümanlara emrettiği bir farzı yerine getirmek istiyoruz. Ben sadece bize isnat edilen suçlara cevap vermek için bir açıklama yapmak istiyorum. Ayrıca size buradan gerçek suçluların kim olduğunu da söylemek istiyorum ki, sizler buna göre bizim hakkımızda adil bir karar veriniz. Gerçek suçlular; Müslüman kardeşlerimiz Irak'ta, Filistin'de, Afganistan'da, Çeçenistan'da ve dünyanın bir çok bölgesinde kafirler tarafından katledilirken, Müslüman kardeşlerimizin kadınları dul, çocukları yetim bırakılırken, temiz ve tayyibe Müslüman kadınların iffetleri ve ırzları kirletilirken, yine kafirler tarafından Allah'ın yüce kitabına, O'nun dinine ve Rasulüne hakaret edilirken güçleri ve imkanları yettiği halde sırf şahsi menfaatlerini ve koltuklarını koruma uğruna Allah'a, Rasulüne ve O'nun dinine ihanet edip, Müslümanlara yapılan bu zulme destek veren ve bu zulüm karşısında oradaki Müslümanları yardımsız bırakan İslam Ümmeti'nin başındaki bu zalim yöneticilerdir.

Bu ülkenin mallarını ve servetlerini, özelleştirme ve yabancı sermaye adı altında kafirlere satan bu yöneticiler ve bir takım kapitalist çevreler suçlu değil de, tüm bunlara karşı çıkan, bu yöneticilerin yapmış oldukları cürümleri ümmete açıklayan bizler mi suçluyuz? Ağızlarını açtıklarında bu toplumun menfaat ve çıkarlarını gözetleyip koruduklarını söylerler. Fakat gerçekte onların gözetleyip korudukları tek şey, koltukları ve şahsi menfaatleridir. Bugün bu ülkenin siyasetini, ekonomisini ve daha birçok hayati meselesini kafirlere teslim eden bu adamlar suçlu değil de, bu ümmetin hayrı için çalışanlar mı suçlu oluyorlar?

Bugün Kemalizm'in, laikliğin ve cumhuriyetin arkasına sığınıp bu ülkeyi soyanlar, hortumlayanlar, dolandıranlar, Allah'tan hiç korkmadan, bu toplumdan hiç utanmadan fakir ve yetimin hakkını yiyenler suçlu olmuyor da bizler Allah'tan korktuğumuz, bu ülkenin insanlarını dolandırmadığımız ve fakir fukara, yetim, garibanın hakkını yemediğimiz için mi suçluyuz? Bu ülkeyi soyanlar ve dolandıranlar, yüce divanda 1 ila 3 yıl arasında yargılanırken, biz sırf Rabbimiz Allah'tır dediğimiz için mi 18 yıldan yargılanıyoruz. Bu utanmazlar fakir fukara, yetim ve garibanın paralarını Allah'tan korkmadan ve toplumdaki insanlardan utanmadan ceplerine indirirken sokakta hırsızlık yapan birisinden ne farkları var? Birisi profesyonelce hırsızlık yapıp profesyonel yada çağdaş bir hırsız olurken diğeri de adi bir hırsızlık yaptığı için amatör yada adi hırsız sınıfına giriyor. Bu ülkede 20 milyon kişi fakirlik sınırında ve 1 milyon kişi de açlık sınırında yaşıyor bu adamlar, yabancılarla yapmış oldukları milyarlarca dolarlık anlaşmalardan milyon dolarları ceplerine indiriyorlar. Bizler 380 milyon asgari ücretle ve siz hakim ve savcı beyler, en fazla birkaç milyar maaşla ayın sonunu zar zor getirirken, bu ülkeyi dolandıranlar bir gecede 3-5 milyar harcarken ve bu bizlere, sizlere ve toplumdaki diğer insanlara zulüm iken şimdi bunlar suçlu olmuyor da, bizim yaptıklarımız mı suç oluyor? Allah aşkına siz söyleyiniz hakim bey! Bir başka suçluya gelince; Müslümanları tarihte birinci devlet haline getirdiği gibi bugün de getirecek olan İslam Devletinin kurulması için İslam'ın kesin bir farzı olmasına rağmen İslam davasını yüklenmeyen, Müslümanlar, yani bizler. Son suçluya gelince; karşılarında İslam'ı ve Müslümanları temsil edecek, İslam Ümmeti'nin izzetini ve şerefini koruyacak bir devletlerinin olmadığını gören bu yüzden de büyük bir kibir ve küstahlıkla İslam'a ve Müslümanlara saldıran, onların mukaddesatlarını ayaklar altına alan kafir Amerika ve haçlı Batılı devletlerdir. Burada şunu da belirtmekte fayda görüyorum, artık bu kafirlere içimden kızmak bile gelmiyor. Çünkü

azılı kafirler dinlerinin gerektirdiğini yapıyorlar. Biz Müslümanlar ise maalesef dinimizin gerektirdiğini yapmadığımız için bu utanç verici durumdayız. İşte esas kızılması, burada yargılanması ve cezalandırılması gereken İslam Ümmeti'ni, tarihinde görülmemiş bir utanç ve acizet içerisine düşürenler, İslam Ümmeti'nin başındaki bu zalim yöneticilerdir. Allah aşkına siz söyleyiniz hakim bey gerçek suçlular kimlerdir?

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının hazırlamış olduğu iddianameye gelince; bu iddianame, hukuki olmaktan daha ziyade siyasi bir iddianame niteliğindedir. Sebebine gelince iddianamede geçmişteki bir takım örgütler ve bu örgütlerin almış olduğu cezalar belirtilmektedir. Oysa adı geçen bu örgütlerin bazıları silahlı mücadeleyi benimsemiş yada terör örgütü diye isimlendirilen PKK'ya destek veren örgütlerdir. Halbuki sizler de çok iyi bilmektesiniz ki; Hizb-ut Tahrir, kurulduğu 1953 senesinden günümüze kadar olan 52 senelik siyasi ve fikri mücadelesinde, kendisi hiçbir zaman maddi bir eyleme başvurmamış gibi, maddi eyleme başvuran yada silahlı mücadeleyi benimsemiş hiçbir örgüt, grup veya cemaate de destek vermemiştir. Hizb-ut Tahrir, mücadelesini fikri ve siyasi bir çalışma ile sınırlandırmıştır. Bu konu partinin neşriyatlarında ve kitaplarında çok net bir şekilde belirtilmiştir. Ayrıca partinin silahlı bir mücadeleyi benimsemediği, şiddet, cebir ve zorlama yollarından birini kullanmadığı, İçişleri Bakanlığının bizim hakkımızdaki hazırlamış olduğu raporlarında da belirtilmiştir. **(Burada söz konusu raporu okumuştur.)** Dolayısıyla savcı beyin, iddianamesinde belirttiği örgütlerle bizi bir tutması gerçekten de büyük bir haksızlık ve insafsızlıktır. Fakat bizler şunu çok iyi bir şekilde bilmekte ve görmekteyiz ki; içinizde, bizlere yapılan bu zulme ve bu haksızlığa dur diyecek adil, Allah'tan korkan, hakkaniyet sahibi hakim ve savcılar vardır. Bundan dolayıdır ki, Allah için bu haksızlığa bir son veriniz. Bir topluma olan kızgınlığınız sizleri adaletle hükmetmekten alıkoymasın. Çünkü Allah adildir ve adil olanları sever. Ayrıca tüm adalet saraylarında adaleti temsil eden gözleri bağlı bir kadın ve elinde çok hassas bir terazi. Adaleti temsil eden gözleri bağlı kadının gözlerinin bağlı olmasının sebebi, adaletin gözlerinin kör olmasıdır. Yani karşısındaki kişi kim olursa olsun, hangi sebepten dolayı burada olursa olsun herkese adaletle davranmasıdır.

İddianamede geçen başka bir hususa gelince bizim (İslam'ı) şeriatı istememizdir. Buna şu şekilde cevap vermek istiyorum. Bizler biliyoruz ki, sizler ve burada olanların hepsi Müslümandır. Sizlerin de içerisinde Allah, Peygamber ve Kitap sevgisi vardır. Şimdi sizden, burada bulunan herkese bir soru sormanızı istiyorum. Şeriatı istiyor musunuz diye. Ben eminim ki burada bulunan herkes "Evet şeriatı istiyoruz." diyeceklerdir. Ayrıca bizler % 99'u Müslüman olan bir toplumda yaşıyoruz. 72 milyon nüfusu olan bu toplumda "Şeriatı istiyor musunuz?" diye bir soru yönelttiğimizde nüfusun en az 60 milyonu şeriatı istediklerini beyan edeceklerdir. O halde burada sadece bizleri değil tüm bu insanları da şeriatı istediklerinden dolayı yargılamamız gereklidir. Ayrıca bir Hristiyan Hristiyanlığı, bir Yahudi Yahudiliği ve elbetteki bir Müslüman da İslam'ı yani şeriatı isteyecektir. Bundan daha normal ve daha doğal ne olabilir ki? Bizler şunu da çok iyi bir şekilde biliyoruz ki; Allah, kendi dinini hakim kılmak ve dininin hükümlerinin infaz etmek için peygamberlerini göndermiştir. Şu anda Rabbimiz kendi dinini hakim kılmak yani İslam'ı ve dininin hükümlerini infaz etmek için bir peygamber göndermiş olsaydı o halde Allah'ın peygamberini de mi burada bizler yargılayacaktık? Allah aşkına cevap veriniz hakim bey!

Fatih Camii'nde yapmış olduğum basın açıklamasına gelince; bu basın açıklamasının bir suç olmadığını göreceksiniz. Şöyle ki, yapılan bu basın açıklamasının bir benzerini röportaj olarak Tempo isimli dergiye de verdim. Röportaj yayınlandıktan sonra bu röportajın içeriğinden dolayı Ankara Emniyet Müdürlüğü mensupları, Ankara Cumhuriyet Savcılığına gidip benim hakkımda yakalama emri çıkartmak istiyorlar. Fakat savcı bey bu röportajın bir suç teşkil etmediğini söyleyerek bu izni vermiyor. Şimdi ise benzer konuşmayı Fatih Cami'nde bir basın açıklaması şeklinde yapıyorum fakat ne hikmetse bu sefer basın ve medyanın da olayın üzerine gitmesinden dolayı savcı bey de çaresiz kalıp hakkımda yakalama emri çıkartıyor. Bu durumu anlamış değiliz. Eğer gerçekten yapmış olduğum basın açıklaması bir suç niteliği taşıyorsa niçin Ankara Cumhuriyet Savcılığı beni yakalama emri vermiyor da, İstanbul Cumhuriyet Savcılığı yakalama emri veriyor. Lütfen bunu açıklayınız. Ayrıca röportaj verdiğim aynı dergiye Hak-Par genel başkanı Abdülmelik Fırat isimli şahıs da bir röportaj vermiştir. Röportajında ise biz "Kürt-Federe Devleti" istiyoruz şeklinde bir beyanatta bulunmuştur. Peki sizce bu söz, bir suç unsuru taşıyor

mu hakim bey? Yoksa bu ve buna benzer şahısların bu tür beyanatları düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendirilirken, arkasında hiçbir şiddet, cebir ve baskı bulundurmamış yapmış olduğum bu basın açıklaması bir suç olarak mı değerlendiriliyor? Kürt-Federe Devleti istiyoruz beyanatı düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendirilirken, Hilafeti istemek niçin düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendirilmiyor? Bunu da anlamış değilim. Mademki bu ülkede düşünce ve fikir özgürlüğü var, kişiler yada grupların fikirlerini ve düşüncelerini arkasında şiddet, cebir ve baskı kullanmadan söyleme hakları var, ki bunun böyle olduğunu Başbakan, Dışişleri ve Adalet Bakanı söylüyor, o halde biz niçin buradayız? Yoksa bizler çifte standartla mı karşı karşıyayız? Lütfen bunu açıklayınız. Buraya kadarki açıklamam, basın açıklamasının bir suç niteliği taşımadığının birinci yönü idi. İkinci yönüne gelince; yapmış olduğum bu basın açıklamasının yürüyüş ve toplantılar kanununa göre bir suç teşkil etmemesidir. Ayrıca bu basın açıklamasının, kanunda belirtilen şiddet, cebir ve baskı yollarından hiçbirinin kullanılmadan yapılmasıdır. Fakat gerek siyasilerin gerekse basın ve medyanın, yapılan bu amelin bir suç teşkil edip etmediği tartışılmadan hemen infaza geçmeleridir. Tabiri caizse bizleri idam sehpasına koymalarıdır. Tv programları, gazeteler, dergiler bu konu üzerinde yazdı, çizdi. Neden seyrettiniz, neden bu adamı yakalamadınız muhabbeti günler sürdü. Fakat bu arada Irak'ın Telafer şehri yerle bir edildi. Müslüman Türkmenler katledilip, namuslarına kafirlerin necis elleri uzandı. Ancak malum medya, Müslümanlarla uğraşmaktan, onlara saldırmaktan, onları küçük düşürücü cümleler aramaktan, kafir Amerikanın katliamına yine seyirci kaldı. Hatta "Türkmenler bizim kardeşlerimizdir." naraları atanlar dahi Telafer'deki Müslüman Türkmenlerin olaylarına önem vermedi, Fatih Cami'ndeki olaylara önem verdiği kadar. Bununla birlikte sizlerin de bildiği gibi hukukta aslolan kişilerin masumiyetidir. Haklarında suçlu olduğuna dair karineler mevcut ise bunu bağımsız yargı organları araştırır ve suçlu bulunursa gerekli ceza verilir. Fakat bir takım siyasilerin benim hakkımda "Bu adamın bu işlerle alakası olamaz, para karşılığı bu işleri yapan birisidir." demesi masumiyet ilkesinin hiçe sayıldığı anlamına gelmiyor mu? Fakat ne kadar tezattır ki, Başbakan Erdoğan'ın İstanbul 4. İdare Mahkemesinin yapılmasını yasaklandığı kararına rağmen "İmparatorluğun Çöküş Döneminde Osmanlı Ermenileri" adlı konferans yapıldı ve kimse bu çifte standardı nedense sorgulamadı. Başbakan Erdoğan, "Özgürlükler, karşı düşünceleri hazmedemeyenlerin, karşı düşünceye saygı duymayanların olduğu yerde yeşermelidir. Kabul etmeniz de etmeseniz de özgürlükler her şeyden önce karşı düşüncelere saygı duymak, karşı düşüncelere imkan tanımak suretiyle gelişir. Özgürlüklerden korkmamamız gerekir. Daha önce de açıkladım, konuyla ilgili verilmiş kararı ben tasvip etmiyorum. Ben özgürlüklerin en geniş anlamda yaşandığı bir Türkiye'de yaşamak istiyorum. Benim Türkiye hayalim bu." dedi. Üstelik ne kadar acıdır ki bu konferansa katılanlardan bazıları, Türkler Ermenileri öldürmüştür, Ermeniler Türkiye'den sürülmüştür, demelerine rağmen haklarında hiçbir adli işlem başlatılmamıştır. Katılımcıların Türkiye aleyhindeki bu konuşmaları bir suç teşkil etmiyor, bütün bu konuşmalar, düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendiriliyor bizzat Başbakan tarafından. Fakat ne hikmettir ki yaptığım bu basın açıklaması bu kapsamda değerlendirilmiyor da, bir suç kapsamında değerlendiriliyor. Yoksa Müslümanlara çifte standart mı uygulanıyor? Lütfen bunu izah ediniz. Ayrıca Dışişleri Bakanı Gül, Türkiye'yi ifade özgürlüğü konusunda eleştiren AB komiseri Oli Ren'e "Bunu söylemek haksızlıktır." cevabını vermiştir ve şöyle devam etmiştir. "Türkiye'de ifade özgürlüğü vardır. Türkiye'de herkes düşüncesini arkasında bir şiddet, zorlama yoksa ifade edebilir, tartışabilir, konuşabilir." demiştir. Ayrıca gazeteci Hrant Dink'in yazar Orhan Pamuk hakkındaki sorularına da şöyle cevap vermiştir. "Yeni TCK ortadadır. Savcıların bazı yazarlarla ilgili açtığı dosyalara bakarsak bunlarla ilgili daha öncede dosyalar açılmıştır. Mahkemeler bunlara takipsizlik kararı vermiştir." Yazar Orhan Pamuk Türkiye Cumhuriyetinin 1 milyon Ermeni'yi ve otuz bin kürdü öldürdüğünü söylüyor. Yani Türkiye aleyhine her yerde demeçler veriyor, konuşmalar yapıyor, tüm bunlar düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendirilirken, arkasında hiçbir şiddet, cebir ve baskı bulundurmamış yapmış olduğumuz bu basın açıklaması bir suç olarak değerlendiriliyor. Bunu da anlamış değilim. Yine Abdullah Gül, AB olmasa da halka haklarını vermenin hükümet programı içinde olduğunu ifade ederek "Kendi halkımızın en geniş hak ve özgürlüklerden faydalanmalarını temin etmek bizim için bir onurdur." demiştir. Ayrıca şiddet kullanmadan düşüncelerini söyleyen tek bir kişinin bile ceza evinde olmadığını söylüyor. Peki biz

niçin buradayız? Yine Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Oli Ren'in Türkiye'deki ifade özgürlüğü ile ilgili eleştirileri konusunda "İnsanların üslubuna karışmak benim haddim değil, bu ülkede herkes fikirlerini söyleyebilir, düşüncelerini açıklayabilir, bu zaten suç değil." demiştir. Şimdi size bir soru sormak istiyorum hakim bey; Başbakan Erdoğan, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül ve Adalet Bakanı Cemil Çiçek, "Türkiye'de ifade özgürlüğü vardır. Türkiye'de herkes, arkasında bir şiddet, zorlama yoksa düşüncesini ifade edebilir, tartışabilir, konuşabilir, bunlar zaten suç değildir." dedikleri halde bizler niçin şu an burada olduğumuzu anlamış değiliz. Tüm bu kişilerin açıklamalarından sonra bizi bugün serbest bırakmanız gerekmez mi hakim bey? Ayrıca TCK'nın 301. maddesinin dördüncü bendinde "Eleştiri amacıyla da olsa yapılan düşünce açıklamaları suç oluşturmaz." deniliyor. Yani yapmış olduğumuz bu basın açıklaması, TCK'ya göre bile suç sayılmazken şu an bizim burada olmamıza bir anlam veremiyorum. Lütfen bunu da açıklayınız. Üstelik Yargıtay bile, TCK'nın çok eleştirilen 301. maddesine rağmen düşünceyi ifade özgürlüğüne destek verdi. Ankara 12. Asliye Ceza mahkemesi, "İş bilenin kılıç kuşananın" yazısında TSK'yı aşağıladığı gerekçesiyle yargılanan gazeteci Rahmi Yıldırım hakkında savcının "en sert eleştirilere, her düşünceye sınırsız özgürlük" yönündeki mütalaasını da dikkate alarak beraat kararı vermiştir. Dolayısıyla şimdiye kadar yapmış olduğum tüm açıklamalardan sonra bizim serbest bırakılmamız gerekmiyor mu, hakim bey?

Ayrıca ben aynı davadan dolayı 2003 yılında da yargıldım. 3 ay cezaevinde kaldıktan sonra beraat kararı alarak dışarı çıktım. Beraat kararına vesile olan şey 6. Avrupa Birliği uyum yasalarıdır. O zamanlarda terörün tanımı ve tarifi üzerinde duruluyordu. Daha sonra 19/07/2003 tarih ve 4928 sayılı kanunun 20.maddesiyle, Terörle Mücadele Kanununun 1. maddesinde değişikliğe gidilip şu şekilde tarif edilmiştir. "Kanunun öngördüğü suçun cebir ve şiddet kullanarak, baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle işlenmesi gerekiyor. Eğer örgüt ideolojik amacına ulaşmak için cebir ve şiddeti fiilen uygulamıyor, uygulamamış yada cebir ve şiddet kullanarak işleyeceği suç teşkil eden eyleme yönelik icra hareketlerine henüz başlamamış ise bu konuda tanımı yapılan "terör örgütünden" söz edilmeyeceği ve meydana getirilen "örgütün" terör örgütü niteliği kazanamayacağı değerlendirilmektedir." Dolayısıyla yapılan bu değişiklikten sonra savcı mütalaasında, Hizb-ut Tahrir'in yapmış olduğu bu eylemlerin bir suç ve terör olmaktan çıktığını, sadece düşünce özgürlüğü içerisinde değerlendirilmesi gerektiğini belirtmiş ve mahkeme başkanına da bu yönde bir görüş beyan edip, beraatımızı istemiştir. Mahkemeye bir soru sormak istiyorum. 2003 yılında bir beraat kararım var ve sene 2005 yine aynı suçlamalarla bizler yine yargı önündeyiz. Ben ve mensubu olduğum Hizb-ut Tahrir bu süre içerisinde maddi bir eyleme başvurmadığımız halde yada şiddet, cebir ve baskı yollarından birini kullanmadığımız halde bizler buradayız. Hani nerede uyum yasaları, bizler göremiyoruz. Yoksa bu uyum yasaları başkalarına mı uygulanıyor? Lütfen bunu izah eder misiniz?

Ayrıca otobüslerle binip, hiçbir güvenlik engeli ile karşılaşmadan Türkiye'nin bir ucundan diğer ucuna kadar gelen, PKK bayraklarını açıp PKK ve Abdullah Öcalan lehine gösteriler yapanlara bir adli işlem başlatılmıyorken ve en son Hakkari ve Şemdinli'de yaşanan olayları protestolar sırasında oradaki kişilerin Türk bayrağını yakmaları, TC nüfus cüzdanlarını yırtmaları, bazı devlet kurum ve kuruluşlarına zarar vermeleri hakkında hiçbir tutuklama olmamışken, fikir ve düşüncelerini hiçbir maddi eyleme başvurmadan insanlara açıklayanların tutuklanıp cezaevine gönderilmelerine de bir anlam veremiyorum. Başka bir meseleye gelince; tarihi eser kaçakçılığı, ihaleye fesat karıştırmak, çete kurmak ve resmi evrakta sahtecilikle suçlanan Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi rektörü Yücel Aşkın davasında başından beri yargıyı etkilemeye yönelik açıklamalarda bulundukları için CHP genel başkanı Deniz Baykal, Grup Başkanvekili Kemal Anadol, YÖK Başkanı Erdoğan Teziç ve YÖK Başkanvekili İsmail Eşme ve son olarak da Mustafa Koç hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Anayasanın 138. maddesi gereğince bir inceleme başlattı. Fakat çok acı bir durumdur ki bu kişiler hakkında Yücel Aşkın davasından 2 ay sonra Başbakanın emri ile bir inceleme başlatıldı. Zaten bu kişiler hakkında bir inceleme başlatılmış olması da hiçbir şeyi değiştirmeyecektir. Çünkü haklarında inceleme başlatılan kişilerin dokunulmazlık zırhları vardır. Kimisi YÖK Başkanı, kimisi de milletvekilidir. Bu meseleyi şunlara dikkatinizi çekmek için anlattım:

Birincisi: YÖK Başkanı Teziç "Rektör Aşkın'a sahip çıkmak cumhuriyete sahip çıkmakla eşanlamlıdır." diyor. Şimdi mahkeme Aşkın'ı mahkum ettiğinde Cumhuriyeti mi mahkum etmiş oluyor? Teziç, bu sözleriyle açıkça mahkemeyi etki altına almıyor mu? Fakat bu sözü dokunulmazlığı olan YÖK Başkanı değil de, dokunulmazlığı olmayan, toplumdan, benim gibi sıradan bir insan söylemiş olsaydı, savcı inceleme başlatmak için yine 2 ay bekler miydi? Yoksa hemen bir dava açıp cezaevine mi gönderirdi? Bu toplumda fikirlerimizi çok rahat bir şekilde ifade edebilmemiz için ille de YÖK başkanı mı olmak gerekiyor?

İkincisine gelince: "Türkiye'nin bunca hukukçusu var, barosu var, Van'daki hukuk cinayetinin göz göre göre sürdürülmesine Türkiye seyirci kalmayacaktır." sözleriyle yargılamayı hukuk cinayeti olarak nitelendirerek CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, çok açık ve net Anayasal suç işlemesine rağmen ne yazık ki siyasi dokunulmazlığa sahip olduğu için, hakkında dava açılmayacaktır. Yine bu toplumda fikirlerimizi rahat bir şekilde ifade edebilmemiz için ille de herhangi bir milletvekili veya siyasi parti genel başkanı mı olmak gerekiyor? Fakat yargıya yönelik bu ağır ithamları yapan siyasi dokunulmazlığı olan Deniz Baykal yerine, hiçbir akademik unvana yada siyasi dokunulmazlığa sahip olmayan, toplumdan herhangi bir kişi olsaydı acaba durum farklı olur muydu? Fakat bu olaylardan anlaşılan o ki bizlere çifte standart uygulanmaktadır. Şimdi sizlere çifte standardın nasıl uygulandığını göstermek istiyorum. Fatih Cami'nde bir basın açıklaması yapmamdan dolayı ve yapmış olduğum bu basın açıklamasının suç olup olmadığına bakmadan bir takım siyasiler, yazar ve çizerler, basın ve medya hemen beni ve Hizb-ut Tahrir mensuplarını yargısız infaz ettiler. Bu adamı yakalayın, bu adama niçin izin verdiniz diye. Halbuki sizler şunu çok iyi bilmektesiniz, hukukta aslanan kişilerin masumiyetidir. Haklarında suçlu olduğuna dair karineler mevcut ise bunu bağımsız yargı organları araştırır, suçlu bulunurlarsa gerekli ceza verilir. Bu laik adalet sisteminin temelini teşkil ettiği gibi evrensel hukukun da değişmezidir. Fakat bazı çevreler ve kişiler, buna basın ve medyada dahil, yapmış olduğum basın açıklaması henüz yargıya intikal etmeden benim hakkımda hüküm verdiler. Oysa Yücel Aşkın'la ilgili davada yapmış oldukları açıklamalarla yargıyı etkiledikleri iddiasından dolayı YÖK Başkanı Teziç, CHP Genel Başkanı Baykal, Mustafa Koç, CHP Grup Başkanvekili Kemal Anadol ve daha birçokları hakkında yaklaşık iki ay geçtikten sonra Cumhuriyet savcılığı, Başbakanın talimatıyla bir inceleme başlattı. Demek oluyor ki; Başbakanla, Tüsiad başkanı Ömer Sabancı arasında siyasi bir polemik yaşanmamış olsaydı bu kişiler hakkında bir inceleme dahi başlatılmayacaktı. Bir de bu kişiler halkın karşısına çıkıp hiç utanmadan hukukun üstünlüğünden bahsederler. Fakat yaşanan bu olaylardan görüldüğü gibi bu adamlar, sahip oldukları dokunulmazlık zırhının da arkasına sığınıp kendilerini hukukun ve yargının üzerinde görüyorlar. Ayrıca size bir soru sormak istiyorum hakim bey. Yapmış olduğum bu basın açıklamasının ilk olarak savcık tarafından incelenmesi, eğer suç teşkil ediyorsa sonra bir dava açılması ve en sonunda da savcının bizler hakkında bir yakalama müzekkeresi çıkarması gerekmez miydi? Fakat savcılık böyle yapmadı. Daha yazıyı incelemeyen ve bir dava açmadan önce hakkımızda yakalama müzekkeresi çıkarttı. Hani her kim olursa olsun anayasa önünde eşitti. Ayrıca daha vahim olanı ise savcılık yapmış olduğum basın açıklamasını henüz incelememişken ve hakkımızda herhangi bir dava açmamışken İstanbul Emniyeti polisleri bize karşı bir operasyon başlattı. Hani nerede, çok övündükleri demokrasileri ve hukuk devletleri? Nerede çok övdükleri Avrupa Birliğindeki fikir ve düşünce özgürlükleri? Fakat bunların çok övdükleri demokrasileri, hep kendileri için vardır. Kendileri gibi düşünmeyenler için hukuk devleti yoktur, demokrasi yoktur, Avrupa Birliği uyum yasaları yoktur. Eğer bunlar gerçekten varsa haydi bizleri serbest bırakın da bizler de bunları görelim. Ayrıca yapmış olduğum bu basın açıklamasının daha bir suç teşkil edip edilmediğine bakılmaksızın, savcılık tarafından henüz inceleme başlatılıp, dava açılmamış iken bazı kişilerin benim ve mensubu olduğum Hizb-ut Tahrir'in mensupları hakkında yapmış oldukları açıklamalarla yargıyı etkilemek istemelerinden dolayı İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunuyorum. Bu basın açıklamasını yaptıktan hemen sonra bizim hakkımızda fütursuzca söz söyleyen bu kişilerin tespit edilip, savcılığın haklarında inceleme başlatmasını talep ediyorum.

Bir başka meseleye gelince; o da Orhan Pamuk davası hakkındadır. Bu yazarın yargılanmaması için bütün sivil toplum kuruluşları ayağa kalktı. Son olarak da Orhan Pamuk

hakkında açılan davayı kınamak için 169 aydın ortak bildiri yayınladı. Aydınlar, TCK'nın 301. ve 305. maddelerinin derhal kaldırılmasını istediler. Aydınlar yayınlamış oldukları bildiride özetle fikir ve düşünce hürriyetinin önündeki engellerin kaldırılmasını istediler. Fakat ne kadar vahimdir ki, demokrasiden, insan haklarından, düşünce ve fikir özgürlüklerinden bahseden bu sivil toplum kuruluşu örgütlerinin adına bildiri yayınlayan 169 aydını, yapmış olduğumuz basın açıklamasından sonra yanımızda göremedik. Bilakis fikir ve düşünce özgürlüklerini savunan bu kişileri, karşımızda gördük. Bunlar zaten hep böyle yapıyorlar. Söz konusu Müslümanlar olunca bunlar, hep böyle ikiyüzlü davranırlar. Müslümanlar için fikir ve düşünce özgürlüğü yoktur. Müslümanlar bütün haklardan mahrumdur. Müslümanların hiçbir konuda hiçbir hakkı yoktur. Türklerin bir milyon Ermeni'yi ve otuz bin Kürt'ü öldürdüğünü söyleyen bu sözde aydınlar, bizim hiçbir cebir ve şiddete dayalı olmayan İslam'ı istememize asla tahammül bile etmezler. Bu nasıl bir eşitliktir? Bu çifte standart değil midir? Orhan Pamuk davasıyla ilgili bir değerlendirme de TBMM Başkanı Bülent Arınç yapmıştır. Türk ceza kanununun 301. maddesini, eski TCK'nın laikliğe aykırı propagandayı yasaklayan 163.maddesine benzeten Arınç "Terör ve şiddetle doğrudan bir ilişki kurmazsanız veya onu doğrudan kullanmazsanız, istediğinizi söyleyebilirsiniz. Dünyada gelinen nokta budur." dedi. Şimdi size bir soru sormak istiyorum hakim bey. O halde bizler niçin burada yargılanıyoruz? Madem ki şiddet ve cebri kullanmadan istediğimizi söyleme hakkımız varsa, ki bunun böyle olduğunu TBMM başkanı Arınç ve diğer yöneticiler söylüyor, bizler niçin cezaevindeyiz? O halde şu an serbest bırakılmamız gerekmez mi? Ayrıca Arınç, yine bu konular hakkında, kendisinin 1985 yılında 163. maddeden mahkum edildiğini ve Eskişehir'e sürgüne gönderildiğini belirtti ve "O zaman sürgün cezası vardı. Ben bir avukatım. Özellikle 163 ile ilgili davalara da giriyorum. Hayret ettim. Ben ne ile suçlanıyorum diye. 1,5 saatlik konuşmamda 1,5 cümleyle beni suçladılar Cumhuriyete ve Atatürk'e küfür ediyor diye." dedi. Aynen benim okumuş olduğum 1,5 saatlik basın açıklamasından sonra beni de 1,5 cümle ile suçladıkları gibi. Arınç, şu şekilde devam ediyor. "Bu konuşmamdan sonra hemen dava açtılar." Ona bir dava açmışlar. Ya bize daha dava açmadan, basın ve medyanın da baskısıyla Emniyet bize karşı operasyon düzenledi. Hatta savcılık henüz bir inceleme başlatmadan önce. Daha sonra diyor ki, "Mahkeme bana 5 yıl ağır hapis cezası verdi. Yargıtay'a gittik, Yargıtay benim sözümü eleştiri kabul ederek kararı bozdu. Mahkemenin kararıyla ben devletin temelini dini esaslara uydurmak için konuşmuşum. Yargıtay bir tek cümleyle, bu kararı paçavra gibi attı. Burada eleştiri söz konusu" dedi ve şöyle devam etti. "O konuşmayı bugün de yapsam bana dava açacak savcı da, ceza verecek hakim de yok." Şimdi size tekrar sormak istiyorum hakim bey. Mademki aynı konuşmayı bugün de yapmış olsaydı, yani devletin temelini dini esaslara uydurmak için böyle bir konuşma, Arınç kendisine dava açacak savcının da, ceza verecek hakimin de olmadığını söylerken, bizler niçin cezaevindeyiz? Ve şu an niçin burada yargılanıyoruz? Lütfen bunu izah eder misiniz? Ve Arınç son olarak şöyle dedi; "Demek ki, biz bir noktaya 20 senede gelmişiz. Bu yoldan dönüş yok. Halkımız korkularından arındırılmış, özgürlükler içerisinde yaşamaya layıktır. Biz o hakkı sonuna kadar inşallah takdim edeceğiz." Yine Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer, müsteşar olmadan önce dini esaslara dayalı bir devlet istediğini söylemişti. Müsteşar olduktan sonra ise gazetecilerin kendisine "Daha önceki beyanatlarınızda dini esasa dayalı bir devlet istediğinizi söylemiştiniz. Şimdi de aynı düşüncede misiniz" sorusuna, "Evet şimdi de aynı düşünceye sahibim." diyerek karşılık vermiştir. Eğer halkının %99'nun Müslüman olduğu bir ülkede İslam'ı istemek suç ise, niçin TBMM başkanı Arınç ve Başbakanlık Müsteşarı Dinçer hakkında bir inceleme başlatılmıyor. Şu anda aynı şeyleri söylesek bile bana dava açacak savcı ve ceza verecek hakim yok diyen Arınç ve Dinçer'in siyasi dokunulmazlıkları olduğu için mi haklarında bir dava açılmıyor da bizlerin herhangi bir akademik yada siyasi dokunulmazlığımız olmadığı için mi bizler burada yargılanıyor ve cezaevine gönderiliyoruz? Hani nerede, her kim olursa olsun anayasa önünde herkes eşittir anlayışı? Şimdi bizler bu eşitliği görmek istiyoruz. Ayrıca bütün bu siyasilerin bu söylemleri fikri ve düşünce özgürlükleri içerisinde değerlendirilirken, bizlerin söylemleri niçin bu kapsam içerisinde değerlendirilmiyor? Bizler bunu da anlamış değiliz. Yada bizlerin de herhangi bir engelleme karşılaşmadan fikir ve düşüncemizi çok rahat bir şekilde ifade edebilmemiz için ille de TBMM başkanı, YÖK başkanı, bir müsteşar yada herhangi bir siyasi parti genel başkanı olmamız mı gerekiyor? O zaman size buradan bir teklifimiz var. Haydi bizlere

müsaade edin, bizleri bırakın yarın hemen bir parti kurmak için gereken yasal işlemleri başlatalım ve bizler de siyasi arenada mücadele edelim. Bizler de sahip olduğumuz fikir ve düşüncelerimizi bu topluma götürelim. Eğer bu toplum sahip olduğumuz fikir ve düşüncelerimizi beğenmezse zaten bizimle beraber olmayacaktır. Bu da bu sistem açısından bir tehlike arz etmeyecektir. İşte size teklifimiz budur.

Başka bir meseleye gelince; Diyarbakır Belediye Başkanının Avrupa'ya yaptığı ziyaretler esnasında Türkiye'yi Kürtlere karşı bölücülükle suçlaması, Türkiye aleyhine konuşma yapması ve yine aynı belediye başkanının geçtiğimiz Ramazan Bayramı'nda devlet tarafından terörist olarak kabul edilen PKK'lıların mezarlarını ziyaret edip buraya şehitlerimizi anmaya geldik demesi üzerine savcılık sadece bir inceleme başlatıyor ve yapılan incelemeden sonra konuşulanların bir suç olmadığını tespit edip dosyayı kapatıyor. Yine CHP milletvekili Canan Kaya'nın ve bazı AKP'li milletvekillerinin terör örgütü olarak kabul edilen PKK'nın yayın organı olan Roj TV'ye çıkıp röportaj vermelerinden dolayı haklarında hiçbir soruşturma dahi başlatılmazken, bizim yapmış olduğumuz basın açıklamasının bir suç teşkil edip etmediğine bakılmaksızın bırakın bizim hakkımızda bir inceleme başlatılmasını İstanbul, Ankara ve Bursa Emniyeti hemen bize karşı bir operasyon başlatıyor. Biz şunu anlamıyoruz. Hem PKK'yı terör örgütü olarak ilan ediyorsun, hem bu örgütün yayın organı olan Roj TV'yi kapatmak için uluslar arası mücadele veriyorsun, hem de Roj TV'de konuşma yapanlar hakkında ciddi bir işlem başlatmıyorsun. Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu. Bize karşı aslan kesilen birtakım çevreler, siyasiler, basın ve medya her ne hikmetse tüm bu olaylar karşısında sessizliklerini bozmadılar. Sanki hepsi süt dökmüş kedi gibi oldular. Niçin bu olaylar karşısında sessiz kaldılar? Çünkü bu tür konuşmaları yapanların kimisi belediye başkanı, kimisi milletvekili, kimisi de akademik unvana sahip kişiler. Bunlar, dokunulmazlık sıfatlarından dolayı her şeyi söyleyebilirler. Bunlar için demokrasi vardır. Fikir ve düşünce özgürlükleri vardır. Bunlar için insan hakları vardır. Ama iş Müslümanlara gelince, onların hiçbir şekilde yaşama hakları dahi yoktur. Onlar, fikir ve düşüncelerini söyleme hakkına sahip değildir. Onlar için insan hakları da yoktur. Bırakın tüm bu hakları cami yapılmasını isteme hakları bile yoktur.

Başka bir meseleye daha gelince; şu an Türkiye'deki siyasi partiler arasında Türkiye Komünist Partisi vardır ve bu partinin ideolojisi Komünizmdir. Bu partinin yöneticileri çok açık bir şekilde, biz iktidara gelirse Türkiye'yi Komünizm ile yöneteceğiz diyorlar. Şimdi size bir soru sormak istiyorum hakim bey. Halkı'nın % 99'u Müslüman olan bu ülkede Komünizmi istemek suç olmuyor da, bizim İslam'ı istememiz niçin suç oluyor? Daha önce de söylediğim gibi bu ülkede bir takım şeyleri söylememiz için ille de siyasi arenada mücadele etmek gerekiyorsa tamam müsaade edin bizlere, hemen yarın bizler de bu konuda gerekeni yapalım.

Ayrıca bu ülkede eşcinsellere tanınan özgürlükler bile, Müslümanlara tanınmıyor. Zannederseniz İstanbul yada Ankara'da eşcinsellere ait bir ofisin kapatılması için emniyet mensupları harekete geçiyor. Fakat savcılık bu olayı şahsi özgürlükler çerçevesinde değerlendirip bu büronun kapanmasına müsaade etmiyor. Allah ve Rasulünün lanet ettiği bir işe izin verilirken niçin İslam'ın namaz gibi, oruç gibi, zekat gibi farzlarından biri olan Hilafete izin verilmiyor. Bunu hiç anlamış değiliz.

Yine halkının %99'u Müslüman olan bu ülkede misyonerlik faaliyetlerine izin verilirken ve bu faaliyetler de fikir ve düşünce özgürlükleri kapsamında değerlendirilirken sırf Rabbimiz Allah'tır diyenlerin tutuklanıp cezaevlerine gönderilmelerine de bir anlam veremiyoruz. Daha iki gün önce Vali Güler'in izni ve Çevik kuvvetin de desteğiyle misyonerler, istiklal caddesinde İncil dağıttılar. Bu konuda misyonerlere her türlü kolaylık sağlanırken bizim bir bildiri dahi dağıtmamıza izin vermiyorlar.

Son olarak şunları söyleyip konuşmamı bitirmek istiyorum. Sizlerin de bildiği gibi cezaevinde zaman sıkıntısı olmadığı için bazen televizyon seyrediyoruz. TV kanallarından bir tanesinde "Büyük Buluşma" isimli bir program var ve de vakit buldukça bu programı seyretmeye çalışıyorum. Bilmiyorum sizler ve burada bulunanlar bu programı seyrediyor mu. Bazen bu programda insanlara güzel mesajlar veriliyor ve ben programın ismini çok seviyorum. "Büyük buluşma". Bu programda kısaca dünya hayatında insanlara haksızlık eden, zulmeden, zarar veren, insanları dolandıran ve buna benzer işler yapan, kısacası Allah'ın rızasından uzak yaşayan

kimselerin hayatlarından kesintiler gösteriyorlar. Bu kişiler, Rableri ile olan büyük buluşmada yani hesap gününde, yapmış oldukları bu çirkin işlerden pişmanlık duyup tekrar dünya hayatına geri dönüp kendilerini Allah'a karşı affettirici işler yapmak için Allah'tan bir fırsat daha istiyorlar. Fakat artık geri dönüş yoktur ve son pişmanlık da fayda vermeyecektir. Orada hiçbir kimseye haksızlık ve zulüm edilmeyecektir. Herkes amellerinin karşılığını görecektir. O pişmanlık duyanlara gelince, onlar için sadece dünya hayatı vardı. Bir gün ölümün kendilerine geleceğine ve Rabbimiz ile olan büyük buluşmanın gerçekleşeceğini düşünmemişlerdi. İşte hakim bey, o gün çok şiddetli bir gün olacaktır ve artık pişmanlık da fayda vermeyecektir. Bizler o günün şiddetinden Rabbimize sığınırız. Hepimizi rızıklandıran, doyuran, hepimize merhamet ve mağfiret eden Rabbimize, O'nu razı ve hoşnut eden düzgün bir yaşayış, temiz bir ölüm, yüz kızartmayan ve mahcup etmeyen bir geri dönüşle dönmek istiyoruz. İşte böyle bir hayatı yaşamak suç ise ben daha fazla söyleyecek bir şey bulamıyorum. Şunu da belirtmekte fayda görüyorum. Ben Allah'a yemin ederim ki, bu sistemin bana vereceği bir cezadan asla korkmuyorum. Ben sadece o günün şiddetinden ve Allah'ın bana verebileceği bir cezadan korkuyorum. Ayrıca konuşmamın en başında tüm adalet saraylarında adaleti temsil eden gözleri bağlı bir kadın ve elinde çok hassas terazinin var olduğunu söylemiştim. Adaleti temsil eden o gözleri bağlı kadının gözlerinin bağlı olmasının nedenine gelince adaleti temsil eden kişilerin sanıklar önünde gözlerinin kör olmasıdır. Yani karşısındaki kişi kim olursa olsun herkese adil olmasıdır. Dolayısıyla bugün sizlerin karşısında, bizlerin yerine evlatlarınız, anneniz veya babanız olabilirdi. Şimdi onlara nasıl bir karar vermeniz gerekirse bizlere de o şekilde bir karar vermenizi istiyoruz. Bakınız Rabbimiz yüce kitabında şöyle buyurmaktadır.

((

))

“Bir topluma olan kızgınlığınız sizleri adaletle hükmetmekten alıkoymasın. Çünkü Allah adildir ve adil olanları sever.” [Maide 8]

Ve bizler şunları çok iyi bir şekilde bilmekte ve görmekteyiz ki içinde, bizlere yapılan bu zulme ve bu haksızlığa dur diyecek adil, Allah'tan korkan ve hakkaniyet sahibi hakim ve savcılar vardır. O halde Allah için bu haksızlığa lütfen bir son veriniz. En son olarak, sizleri vicdanınız ile baş başa bırakıp Rabbimizin sizlere yönelik bir hitabı ile konuşmama son verip beraatımı talep ediyorum.

Rabbimiz yüce kitabında şöyle buyurmaktadır:

))

((

“Allah size emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hüküm vermenizi emreder. Gerçekten Allah bununla size ne güzel nasihat veriyor. Şüphesiz Allah, söylenenleri işiten ve yaptıklarınızı görendir.” [Nisa 58]

Yılmaz Çelik

H. 29 Zilkade 1426

M. 30 Aralık 2005

Hizb-ut Tahrir
Resmi Sözcüsü
Türkiye Vilâyeti

